

Publicerad 2008-08-21 23:44 av Pah

and she weeps on my arm

walking to the bright lights in sorrow

oh drink a bit of wine

we both might go tomorrow

(J. Buckley)

Vintervaka (Regression)

förmodligen

de säger så

för unga för att kapitulera

för gamla för att ljuga helhjärtat

~

de delar en stund igen

en kväll

en natt

en morgon kanske

hon är nästan som hemma här nu

han rör med blicken

inte för länge

bara en smekning

som för att säga

jag vet

~

hon är inte vacker

bara trasig

men han vill ömma

för något brutet

~

det finns i allt

i sjunkande blickar mot jul
i kanske om kanske

i handen vid hennes svank
ivrigt forcerande

i ljuden när hon kommer
nästan provocerande

felsteg för delade

~

om det inte vore för

alla dofter att bestiga
övervinna för att övervintra

vi transpirerar variationer

men vad gör det om stallet brinner
när alla hästar är borta

eller nåt sånt

~

han vaknar med ett ryck

vill vrida och vända
men får inte plats

så han sitter där
vid köksbord och välter

olika sätt att bryta mönster

~

hon förekommer
några timmar senare

kväver honom vid tröskeln

ett bye bye baby, utan ord
frågar om det känns okej

han mumlar något om regression,
hellre lämnad och lika bra

~

han, alltid ett manbarn
hon, utåtvuxen från noll

båda liksom gjorda

för höst, buckley
cigg och södermalm

halvt ihoplappade

halvt närvarande

~

"remember when I moved in you
the holy dove was moving too"

yeah right
mer rätt, tack!

och vi vandrar i cirklar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Pah med Poeter.se id #24374 innehar upphovsrätten